

РЕШЕНИЕ

№ 4577

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 31.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3246** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, вр. с чл.267, ал.2, т.5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на ТД Митница С., Агенция Митници, с адрес [населено място], [улица], представлявана от директора Д. Д., срещу Решение № ПИ – 77/09.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх.№10–00–46 от 23.02.2023г. по регистъра на ТД на НАП – С., подадена от директора на ТД Митница С. срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С190022 – 035 – 0309358/10.10.2019г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. по изпълнително дело № 22140009106/2014г. срещу „Артокомерс“ ООД /в несъстоятелност/.

С жалбата се иска обявяване на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане за нищожни, алтернативно отмяната им като незаконосъобразни, неправилни, необосновани, издадени при съществени нарушения на процесуалните и материалните закони. Изложени са доводи, че решението на директора на ТД на НАП – С. се основава на нищожен акт, каквото е Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С190022 – 035 – 0309358/10.10.2019г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., в частта относно посочените 4 бр. изпълнителни титула на ТД Митница С., отразени в редове 66, 68, 69 и 82 на разпореждането. Правят се възржения, че „Артокомерс“ ООД е обявено в несъстоятелност с Решение № 131/30.07.2013г. на СОС като вземанията на ТД Митница С., включително отразените в редове 66, 68, 69 и 82 на разпореждането

са включени в списъците по чл. 688, ал.1 вр. чл. 686, ал.1, т.1 от ТЗ на дати 24.03.2014г. и 09.06.2014г. Съгласно чл. 638, ал.1 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК. Издаването на разпореждане от страна на публичния изпълнител, в случая за прекратяване на изпълнителното производство жалбоподателят счита за нищожно, защото откриването на производството по несъстоятелност спира изпълнителното производство. Алтернативно са изложени доводи за незаконосъобразност. Правят се възражения, че с решението на директора на ТД на НАП – С. не могат да се допълват мотивите на разпореждането, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила като в разпореждането не е вписано, че „Арткомерс“ ООД е в несъстоятелност и се представлява от синдик, че разпореждането не е връчено своевременно, а на 20.03.2023г., което затруднява правото на защита. Жалбоподателят счита, че е нарушен принципа на обективност и не се постига целта на закона за повишаване на събираемостта на публичните държавни вземания. В хода на съдебното производство се представлява от юрисконсулт С.. Представено е писмено становище. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт М., прави искане за оставяне на жалбата без уважение. Счита същата за неоснователна и недоказана, а процесното решение за правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С разпореждане изх. № С190022 – 035 – 0309358/10.10.2019г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. по изпълнително дело №22140009106/2014г., образувано срещу „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ е прекратено производството по принудително изпълнение срещу длъжника по делото. Публичният изпълнител е изложил мотиви, че длъжникът не притежава имущество, няма авоари по банковите си сметки, които да послужат за обезпечение на публичните задължения, не са налице предпоставки за завеждане на иск по чл. 216 от ДОПК, както и въз основа на всички обстоятелства, станали известни в производството по събиране, вземанията по изпълнителното дело са несъбираеми на основание чл. 225, ал.1, т. 4 от ДОПК.

При обжалване по административен ред разпореждането е потвърдено с Решение № ПИ – 77/09.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С.. Доводите на жалбоподателя са обсъдени подробно в решението и са отхвърлени като неоснователни. Мотивирано е наличие на предпоставките на чл. 225, ал.1 т. 4 от ДОПК за прекратяване на изпълнителното производство. Допълнително са изложени мотиви за наличие на основание за прекратяване на производството по чл. 225, ал.1, т. 7 от ДОПК във връзка с чл. 638, ал. 4 от ТЗ, установеното публично вземане е предявено и прието при условията на чл. 693 от ТЗ.

В Протокол с изх.№ ТДС -315/09.06.2015г. са обективирани резултати от извършена проверка по чл. 226, ал.2 от ДОПК като въз основа на изготвен доклад е направена прекатегоризация на вземанията срещу „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ от трудно събираеми в несъбираеми. Причината е откритото производство по несъстоятелност срещу търговското дружество длъжник с Решение №

131/30.07.2013г. на СОС. Протоколът е изготвен в съответствие с Указание № 20 – 00 – 131/11.06.2014г. на ЦУ на НАП, докладът за прекатегоризиране на вземането е съгласуван с директора на ТД на НАП – С..

На 20.09.2019г. е извършена проверка от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. на основание чл. 226, ал. 2 от ДОПК и е изготвен Протокол с изх. № ТДС – 683/20.09.2019г. , в който е посочено, че е извършена прекатегоризация на дълга на „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ в несъбираем, предвид, че търговското дружество в открито производство по несъстоятелност от 30.07.2013г. Изготвен е доклад с изх. № 73 – 00 – 215/24.09.2019г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за извършената прекатегоризация, съгласно Указание № 20 – 00 – 131/11.06.2014г. на ЦУ на НАП, който доклад е утвърден от директора на ТД на НАП – С..

Жалбоподателят – ТД Митница С. към Агенция „Митници“ е публичен вискател по изпълнително дело №22140009106/2014г., образувано срещу „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ за вземания в размер на 11 216 670.95 лева, отразени в редове 66, 68, 69 и 82 от разпореждане изх. № С190022 – 035 – 0309358/10.10.2019г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. Вземанията са установени с Ревизионен акт № 6/37/1/21.05.2012г. присъединени към изпълнителното дело с Разпореждане за присъединяване № 0311 – 000042/16.11.2012г.

С влязло в сила Решение № 131/30.07.2013г. по търговско дело № 9/2013г- на СОС, Търговско отделение, IV състав „Арткомерс“ ООД е обявено в несъстоятелност. С решението е допуснато общо обезпечение чрез налагане на общ запор и обща възбрана върху цялото имущество на дружеството. Постановено е и прекратяване на дейността на предприятието. Със същото решение производството по търг.дело № 9/2013г. на СОС е спряно, тъй като длъжникът не разполага с налично имущество, достатъчно за покриване на първоначалните разноски по несъстоятелността. С Решение № 16/12.02.2014г. по търговското дело е възобновено производството по несъстоятелност, назначен е постоянен синдик. Приет е списък на предявените вземания и е одобрен списък на служебно вписаните вземания от синдика, в който фигурира вземането на ТД Митница С. по Ревизионен акт № 6/37/1/21.05.2012г.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Съгласно чл. 268 вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, когато решаващият орган – директорът на ТД на НАП остави жалбата без уважение, решението му подлежи на обжалване пред административния съд. Следователно, предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решението на директора на ТД на НАП, както и обжалваните пред него действия на публичния изпълнител.

Настоящият съдебен състав намира, че решението е законосъобразно. То е издадено от компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при спазване на материалния и процесуалния закон. Не са основателни възраженията за нищожност на акта. Съгласно чл. 266, ал.1 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се

обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториална дирекция чрез публичния изпълнител, който ги е извършил. Решаващ орган е директорът на ТД на НАП, в случая това е директорът на ТД на НАП – С., който е издал процесното решение. Разпореждането за прекратяване на изпълнителното дело също е издадено от компетентен орган, от публичен изпълнител, съгласно чл. 226, ал.1 от ДОПК. При извършената проверка съдът установи, че започването, провеждането и приключването на процедурата по издаването на оспорения акт са извършени в съответствие с приложимите в случая разпоредби на ДОПК, като в хода ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Връчването на разпореждането не влияе върху законосъобразността на акта, изписването на длъжника без посочване, че е обявен в несъстоятелност не може да е самостоятелно основание за отмяна.

Правилно е приложен и материалния закон. Съдът намира за правилни и обосновани изводите на решаващия орган, които допълват мотивите на публичния изпълнител. Противно на твърденията в жалбата, по-горестоящият административен орган може да изложи такива мотиви, доколкото в неговите правомощия е и решаването по същество на правния спор.

Изпълнителното производство е прекратено от публичния изпълнител на основание чл. 225, ал.1, т. 4 от ДОПК - когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. Както се посочи по-горе, вземането на жалбоподателя към „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ е категоризирано като несъбираемо още с Протокол с изх.№ТДС-315/09.06.2015г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, изготвен в съответствие с Указание № 20 – 00 – 131/11.06.2014г. на ЦУ на НАП, като докладът за прекатегоризиране на вземането е съгласуван с директора на ТД на НАП – С.. На 20.09.2019г. е извършена проверка от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. на основание чл. 226, ал. 2 от ДОПК и е изготвен Протокол с изх. № ТДС – 683/20.09.2019г. , в който е посочено, че е извършена прекатегоризация на дълга на „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ в несъбираем, предвид, че търговското дружество в открито производство по несъстоятелност от 30.07.2013г. Изготвен е доклад с изх. № 73 – 00 – 215/24.09.2019г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за извършената прекатегоризация, съгласно Указание № 20 – 00 – 131/11.06.2014г. на ЦУ на НАП, който доклад е утвърден от директора на ТД на НАП – С.. Налице са доказателства, че задължението наистина е несъбираемо, доколкото още през 2013г. длъжникът е обявен в несъстоятелност, като към датата на обявяване в несъстоятелност „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ не е разполагало дори с имущество, достатъчно за покриване на първоначалните разноски по несъстоятелността. Очевидно дружеството няма активи, с които да покрие задълженията към ТД Митница С. и вземането е несъбираемо. В доклада, в който е предложено дългът да се категоризира като несъбираем изрично са изброени предприетите действия и липсата на каквито и да било възможности за събиране на вземанията, тоест няма изпълнителни способности, с които да се покрие задължението към ТД Митница С..

Освен наличието на всички предпоставки на чл. 225, ал.1 т. 4 от ДОПК за прекратяване на изпълнителното производство, допълнително основание за това е и разпоредбата на чл. 225, ал.1 т. 7 от ДОПК във вр. с чл. 638, ал. 4 от Търговския закон. Видно от приетото от фактическа страна, с влязло в сила Решение №131/30.07.2013г. по търговско дело № 9/2013г- на СОС, Търговско отделение, IV състав „Артомерс“

ООД е обявено в несъстоятелност. Вземанията на ТД Митница С. са включени в одобрения от синдика списък на вземания на кредиторите на „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/ на основание чл. 693 от ТЗ. Съгласно чл. 638, ал. 1 от ТЗ, с откриване на производството по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността, с изключение на имуществата по чл. 193 от ДОПК. С разпоредбите на чл. 193, ал. 1 и, ал. 4 от ДОПК е уредено едно изключение от разпоредбите на ТЗ относно универсалното принудително изпълнение при несъстоятелност, като на публичния изпълнител е предоставена възможност да предприеме действия по реда на специалния закон по отношение на имуществото на длъжника, върху което са наложени обезпечителни мерки преди откриване на производството по несъстоятелност. Тази възможност за провеждане на индивидуално изпълнително производство е ограничена със сравнително кратък срок - 6 месеца от откриване на производството по несъстоятелността, в който срок следва да се реализира имуществото, върху което са наложени обезпечения. В случай, че това не бъде извършено, съгласно чл. 193, ал. 4 от ДОПК публичният изпълнител следва да предаде служещото за обезпечение имущество на синдика, за реализирането му в производството по несъстоятелност.

Нормата на чл. 638 ТЗ очертава общо принципно правило, което е съобразено от ДОПК - арг. от чл. 222, ал. 1, т. 4. Анализът на разпоредбата на чл. 638, ал. 1 от ТЗ води до извода, че по принцип в момента, в който се открие производството по несъстоятелност /с решение на съда по чл. 630 от ТЗ/ всички изпълнителни производство /учредени и по ГПК и по ДОПК/ се спират, ако са насочени срещу имущество, което е включено в масата на несъстоятелността. Последното следва и с оглед характера на производството по несъстоятелност, което е универсално.

Тази норма съдържа едно изключение. Принудителното производство, образувано от публичният изпълнител по реда на ДОПК не се спира - следователно е допустимо и да се приложи института на присъединяване на публични вискатели по чл. 217 от ДОПК, ако е насочено срещу имущество на длъжника, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания, алтернативно, срещу което са предприети от публичният изпълнител конкретни изпълнителни действия за събиране на установено публично вземане. Целта на разпоредбата е да се даде предимство на изпълнителното производство по ДОПК, но в много тесни хипотези - единствено при наличие на вече наложени обезпечителни мерки или при вече предприети действия по принудително изпълнение върху конкретни имуществени права на длъжника, като в единият случай обезпечителното производство е висящо към момента на решението за обявяване в несъстоятелност, а в другия случай изпълнителното производство, учредено от публичният изпълнител, е висящо към момента на решението на съда за обявяването на несъстоятелността. Всъщност тези имуществени права на длъжника / обезпечени преди откриване на производството по несъстоятелност/ първоначално са изключени от масата на несъстоятелността, като едва при сбъдването на условието по чл. 193, ал. 4 от ДОПК, те попълват тази маса /предават се на синдика/ и реализацията им не може да стане в индивидуалното производство по ДОПК, а само в универсалното производство по несъстоятелност по ТЗ от синдика.

В конкретния случай се касае за едно особено производство, при което на

публичния изпълнител е даден един кратък срок, в който или да предприеме действия по събиране на публичните вземания или с нарочен акт, да предаде имуществото, по отношение, на което са наложени обезпечителни мерки, за да бъде включено същото в масата на несъстоятелността. Разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от ДОПК е категорична, че "имущество, върху което преди откриването на производство по несъстоятелност вече са наложени мерки за обезпечаване на публични вземания или срещу което е започнало принудително изпълнение за събиране на публични вземания, се реализира от публичния изпълнител при условията и по реда на този кодекс", като съобразно нормата на чл. 193, ал. 4 от ДОПК срокът, в който следва да бъдат извършвани действия по събиране на публичното вземане, за което са наложени обезпечителни мерки, следва да бъде извършено в 6 месечен срок от откриване на производството по несъстоятелността. Безспорно е, че длъжникът „Арткомерс“ ООД е обявен в несъстоятелност с Решение №131/30.07.2013г. по търговско дело № 9/2013г- на СОС, Търговско отделение, IV състав и следователно нормативно уредения 6 - месечен срок отдавна е изтекъл. След като това е така, съобразно нормата на чл. 193, ал. 4 от ДОПК, непосредствено след изтичане на бмесечния срок, визиран в чл. 193, ал. 4 от ДОПК публичният изпълнител е следвало да изпълни задълженията си, регламентирани в посочената правна норма, а именно - да предаде имуществото, което не е реализирал и по отношение, на което са наложени обезпечителни мерки на синдика, за реализирането му в производството по несъстоятелност. С изтичане на срока по чл. 193, ал. 4 ДОПК своеобразната преференция на публичния изпълнител по отношение на имуществото, предмет на обезпечение за събиране на публично вземане отпада и имуществото на длъжника, което до този момент е представлявало обезпечение на постановеното и изискуемо публично вземане става част от масата на несъстоятелността и се предприемат действия от синдика по неговото осребряване. На практика, след изтичане на срокът, посочен в чл. 193, ал. 4 от ДОПК би следвало публичния изпълнител или да предприеме действия по спиране на образуваното изпълнително дело или съобразно чл. 638, ал. 4 от ТЗ да прекрати спряното изпълнително производство, ако е изпълнено условието вземането - установеното публично вземане, да е предявено и прието при условията на чл. 693 от ТЗ. След като от справка в публичния регистър безспорно се установи, че въпросните публични вземания са приети по реда на чл. 693 от ТЗ и са включени в списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на "Арткомерс" ООД /в несъстоятелност/, то публичният изпълнител правилно е прекратил образуваното изпълнително производство при наличие и на основанията на чл. 225, ал. 1, т. 7 от ДОПК във вр. с чл. 638, ал. 4 от Търговския закон. Следователно налице е друг случай, предвиден в закона, за прекратяване на образуваното изпълнително дело и като е достигнал до тези изводи, ответникът е постановил законосъобразно решение, постановено в съответствие с материалния закон.

Няма противоречие с целта на закона, актът не оказва влияние върху

събираемостта на публичните вземания, доколкото вземането е дължимо и подлежи на събиране, но не от публичния изпълнител, а от синдика в производството по несъстоятелност.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, съобразно чл. 7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 09.07.2004г., на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 268 ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ТД Митница С., Агенция Митници, с адрес [населено място], [улица], представлявана от директора Д. Д., срещу Решение № ПИ – 77/09.03.2023г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалба с вх. № 10 – 00 – 46/23.02.2023г. по регистъра на ТД на НАП – С., подадена от директора на ТД Митница С. срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение, съгласно чл. 225 от ДОПК с изх. № С190022 – 035 – 0309358/10.10.2019г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. по изпълнително дело № 22140009106/2014г. срещу „Арткомерс“ ООД /в несъстоятелност/.

ОСЪЖДА Агенция Митници – ТД Митница С. да заплати на НАП -ТД на НАП [населено място] сумата 300.00 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО, на осн. чл. 268, ал.2 ДОПК е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: